

Pfv.IV.21.578/2015/4.szám

A Kúria a dr. Balsai Szabolcs ügyvéd által képviselt felperesnek a Dr. Pink Marianna Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Pink Marianna ügyvéd) által képviselt I. rendű és a II. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértése miatt a Fővárosi Törvényszék előtt 65.P.21.589/2013. számon megindult és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.21.140/2014/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a II. rendű alperes által 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa összegű felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás értelmében az alperesek megsértették a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az I.r. alperes a II.r. alperes szóvivőjeként a .. 2013. január 23-ai „" című adásában valótlanul állította, hogy a felperes 2005. november 1-jén az egri körcsarnokban 1200 embert buzdított arra, hogy menjenek keresztül az I.r. alperesen úthengerrel.

A felperes újságíróként tevékenykedik, aki 2004 júliusától a .. tudósítójaként életvitelszerűen ..ben él, évente két-három alkalommal tartózkodik Magyarországon. Az I.r. alperes a II.r. alperes szóvivője volt, ezen minőségében jelent meg 2013. január 23-án a .. műsorában, itt állította, hogy az ominózus kijelentést a felperes ténylegesen megtette.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy ezzel a kijelentéssel a II.r. alperes képviselőjében nyilatkozó I.r. alperes megsértette a jóhírnevét. Ennek jogkövetkezményeként 600.000 forint nem vagyoni kár megfizetésére kérte kötelezni egyetemlegesen az I.-II.r. alpereseket. Álláspontja szerint köztudomású tényként értékelhető, hogy a társadalom negatívan ítéli meg azt a személyt, aki ilyen típusú kijelentést tesz, illetve tényleges következményként állította, hogy kellemetlen telefonhívások követték a nyilatkozatot és ennek nyomán magyarázkodásra kényszerült. Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Az I.r. alperes előadta, hogy nem magánszemélyként, hanem a II.r. alperes képviselőjében eljárva nyilatkozott, így saját személyében nem felel a kijelentés valóságtartalmáért. A II.r. alperes csatlakozott az I.r. alperes érdemi védekezéséhez.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta és az alpereseket a keresettel egyező tartalommal marasztalta, továbbá kötelezte az alpereseket 250.000 forint perköltség megfizetésére, amely magában foglalta a felperesi képviselő munkadíján felül a felperesnek az egyik tárgyaláson való személyes megjelenéssel kapcsolatos költségeit, amelynek körében a .. repülőút költségei is benne foglaltattak. Az elsőfokú bíróság kötelezte az I.r. alperest, hogy fizessen meg 36.000 forint elsőfokú eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a csatolt videofelvétel alapján egyértelműen megállapítható, hogy a kérdéses kijelentés elhangzott az I.r. alperes részéről. Úgy foglalt állást, hogy a szóvivője által tett kijelentéséért a II.r. alperest is felelősség terheli, azonban a szóvivőnek önálló felelőssége is van a tevékenysége során kifejtett nyilatkozatáért, amennyiben azok személyhez fűződő jogot sértettek, tekintettel arra, hogy mások személyét sértő kijelentések tételére megbízást a II.r. alperes az I.r. alperesnek nem adhatott. Ebből következően, ha személyiségi jogot sért a szóvivő, akkor azért személyében önállóan is felelősséggel tartozik a megbízója felelőssége mellett. Az elsőfokú bíróság szerint az alpereseknek egymás közötti jogviszonyukban kell eldönteni azt, hogy az I.r. alperes túllépte-e a megbízatásának kereteit, a felperes irányában azonban felelősségük az elsőfokú bíróság álláspontja szerint egyetemleges. A kereset érdemét illetően az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kijelentés valóságtartalma nem nyert bizonyítást. Bizonyítottnak

találta, hogy a felperest hátrány érte, illetve a felperes által igényelt nem vagyoni kártérítést arányban állónak találta a nem súlytalan kijelentéssel. Ennek kapcsán megállapította, hogy külön bizonyítás nélkül is elfogadható, hogy a felperes magyarázkodásra kényszerült. Az elsőfokú bíróság mérlegelési körébe vonta azt, hogy az ominózus kijelentés a .. nagy nézettségű esti adásában hangzott el, egy országos nézettségű hírműsorban.

A perköltség vonatkozásában a felperesnek a per vitelével kapcsolatban felmerült költségét 180.000 forint ügyvédi munkadíjban állapította meg, figyelemmel arra, hogy a felperes és a jogi képviselője közötti megállapodásban a kártérítés összegének 30%-ában állapodtak meg. A felperesnek a tárgyaláson való megjelenésével kapcsolatban felmerült költségét 312,24 euróban határozta meg (repülőjegy és taxiköltség).

Az elsőfokú ítélet ellen az alperesek nyújtottak be fellebbezést. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet az I.-II.r. alpereseket 10.000 forint + áfa perköltség megfizetésére kötelezte a felperes javára, az I.r. alperest pedig kötelezte a 48.000 Ft fellebbezési eljárási illeték viselésére.

A jogerős ítélet indokolása értelmében az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást teljes körűen lefolytatta, a tényállást teljes körűen feltárta és abból helytálló érdemi döntést hozott. Az elsőfokú bíróság indokait a másodfokú bíróság mindenben osztotta. A fellebbezésekben foglaltakra figyelemmel kiemelte, hogy az alperesek által megjelölt eljárási szabálysértést nem látta megvalósulni. A jogerős ítélet álláspontja szerint nem vétett eljárási hibát az elsőfokú bíróság, amikor az alperesi képviselő távollétében az elsőfokú eljárást befejező tárgyalást megtartotta, tekintettel arra, hogy arra az alperesek idézése szabályszerű volt, ellenkérelmüket pedig előterjesztették. A tárgyalás megtartásának álláspontja szerint nem képezte akadályát, hogy az alperesek szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg. A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság nem volt köteles a tárgyalást elmulasztó alpereseket értesíteni a tárgyaláson megjelent felperes tényállításairól és ott csatolt előkészítő iratairól. Az elsőfokú bíróság nem jogsértően mérlegelte a helyzetet oly módon, hogy a felperes személyes meghallgatásán előadottakat és a felperes által a perköltség igénye alátámasztásául csatolt iratokat az alperesek külön is megismerjék és arra érdemben reagáljanak a tárgyalás elhalasztása mellett. A jogerős ítélet szerint a felperes előadása a benyújtott előkészítő iratban foglaltakat támasztotta alá, ezért azzal, hogy a jegyzőkönyvet, illetve a tárgyaláson csatolt iratot nem küldte meg az alperesek jogi képviselőjének, nem valósított meg eljárási szabálysértést.

A másodfokú bíróság a kereset érdemében is helytállónak találta az elsőfokú bíróság döntését. Álláspontja szerint az alperesek a vitatott közlés valóságtartalmát nem igazolták, annak tartalma személyiségi jogot sért és külön bizonyítás nélkül is elfogadható, hogy egy ilyen súlyú valótlan, sértő állítás téves következtetések levonására ad alapot és hátrányosan befolyásolhatja a felperes társadalmi megítélését. A jogerős ítélet elfogadta azt is, hogy a Pp. 163. § (3) bekezdése alapján külön bizonyítás nélkül is elfogadható, hogy a felperesnek magyarázkodnia kellett szűkebb, illetve tágabb környezetében az elhangzott közlés következtében. A jogerős ítélet szerint az elsőfokú bíróság helytállónan értékelte a felperes személyes előadását oly módon, hogy az alátámasztotta a nem vagyoni kár felmerülését és az alperesi magatartással való okozati összefüggését. A jogerős ítélet szerint helyesen értékelte az elsőfokú bíróság azt, hogy egy viszonylag jelentős nézettségű műsorban hangzott el a sérelmes nyilatkozat, amely műsort ráadásul többször ismételnék.

A jogerős ítélet álláspontja szerint helytállónan döntött az elsőfokú bíróság a perköltség nagyságáról és viseléséről is. A perben szükséges volt a felperes személyes megjelenése és nyilatkoztatása, nem vitatott peradat, hogy a felperes külföldön élt az elsőfokú eljárás folyamán, a .. lakcíméről célszerű volt repülőgéppel Magyarországra érkeznie és a reptérre való kijutásnak pedig szokásos módja a taxi igénybevétele.

A jogerős ítélet ellen a II.r. alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetet elutasító új ítélet meghozatalát, másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A kérelemben kifejtett álláspont szerint az elsőfokú bíróság súlyos eljárási szabálysértést követett el akkor, amikor az ítélethozatalt megelőző tárgyaláson történekről és az ott csatolt felperesi előkészítő irat tartalmáról az alpereseket nem értesítette és nem adott lehetőséget az alpereseknek arra, hogy azokat az alperesek megismerjék és az abban foglaltakra érdemben reagáljanak. A II.r. alperes szerint az eljáró bíróságok ezzel megsértették az ún. fegyveregyenlőség elvét. Ezzel önmagában alapot adnak a hatályon kívül helyezésre. A II.r. alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a II.r. alperes perbevonását követően a II.r. alperes irányában nem tett eleget tájékoztatási kötelezettségének.

A felülvizsgálati kérelemben a II.r. alperes részletesen vitatta a felperes javára megítélt perköltség megalapozottságát. A II.r. alperes a felülvizsgálati kérelemben kifejtett álláspontja értelmében az elsőfokú bíróság közvetlenül nem idézte személyes

megjelenésre a felperest, azt szükségesnek nem lehet tekinteni. A II.r. alperes részletesen előadta azt is, hogy a felperes a megjelenési költségek körében eltúlzott igényekkel lépett fel, a megjelenésnek jóval olcsóbb módját választhatta volna, ha a legolcsóbb repülőjáratokkal érkezik Budapestre, illetve a .. repülőtérre nem taxival, hanem tömegközlekedési eszközzel utazik. A II.r. alperes szerint az összegszerűség számítási módja sem tisztázott. A II.r. alperes előadása szerint a felperesi képviselő részére első fokon megítélt perköltség (munkadíj) nagysága is értelmezhetetlen.

A felülvizsgálati kérelem álláspontja szerint a felperes nem igazolta azt, hogy az általa állított jogsértéssel okozati összefüggésben ténylegesen kára merült fel. A II.r. alperes jogi álláspontja értelmében ebben a körben a felperes személyes nyilatkozata nem tekinthető bizonyítéknak. A II.r. alperes azt is előadta, hogy a felperes hosszú ideje .. él, egy magyar nyelvű televízióban magyar nyelven elhangzott nyilatkozat aligha kapott ott publicitást, így aligha járhatott bármilyen negatív hatással a felperes tényleges lakóhelyén a felperes személyére.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, a javára szóló perköltség megállapítása mellett. A felperes előadta azt is, hogy miután a felperes a kereset jogalapját önmagában nem vitatta, érdemben csak a pertárgy érték alapján lehet megítélni, hogy felülvizsgálatnak van-e helye, márpedig a nem vagyoni kártérítés összege csupán 600.000 forint volt. A felperes kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság mérlegeléssel határozhatott a bizonyítékok értékeléséről. Az alperesek jogi képviselője az ítélethezatalt megelőző tárgyalásról való távolmaradását előzetesen nem mentette ki, igazolási kérelmet sem terjesztett elő. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mindenben eleget tett tájékoztatási kötelezettségének is. A felperes megjegyezte azt is, hogy a per tárgyát kitevő kijelentés valóságtartalmának igazolására az alperesek kísérletet sem tettek az eljárás folyamán.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés értelmében a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A II. r. alperes a jogerős ítélet egészét, tehát nem csupán a nem vagyoni kártérítés összegét támadta, ezért a per tárgyára is tekintettel helye volt felülvizsgálati kérelem előterjesztésének, ezért azt a Kúria érdemben bírálta el.

Miután a felperes által kifogásolt magatartás tanúsítására 2013-ban került sor, a kereset jogalapját a régi Ptk. (1959. évi IV. törvény) rendelkezési alapján kell elbírálni. A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki másról azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. Az állandó bírói gyakorlat következetesen alkalmazza a Legfelsőbb Bíróság által eredetileg a sajtó-helyreigazítási eljárásra nézve kidolgozott PK 12. számú állásfoglalásának II. pontját a személyiségi jogi igények vizsgálatánál. Ennek megfelelően a kifogásolt közléseket a maguk összességében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket nem formális megjelenésük, hanem valós tartalmuk szerint kell megítélni. A közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A jogosult személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot jogsértés megállapítására. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, gazdasági, politikai, tudományos vagy művészeti vita önmagában ugyancsak nem ad alapot jogsértés megállapítására.

A Pp. 3. § (3) bekezdése értelmében a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége a törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni. Nem találta megalapozottnak a Kúria a II.r. alperes azon előadását, hogy ezen tájékoztatási kötelezettségének az elsőfokú bíróság ne tett volna eleget. Nem volt figyelmen kívül hagyható, hogy a II.r. alperesi jogi képviselőnek személye azonos az I.r. alperes jogi képviselőjének személyével. Az elsőfokú bíróság a 4. sorszámú, az adott tárgyalást lezáró végzésében egyértelmű tájékoztatást adott arról, hogy a per alapját képező állítás valóságtartalmának bizonyítása az alperes kötelezettsége.

A II.r. alperes képviselője az elsőfokú ítélethezatalt megelőző tárgyalást elmulasztotta, távolmaradását előzetesen nem mentette ki. A Pp. 3. § (6) bekezdése értelmében a bíróság köteles gondoskodni arról, hogy a felek minden, az eljárás során

előterjesztett kérelmet, jognyilatkozatot, valamint a bírósághoz benyújtott okiratot megismerhessenek és azokra - törvényben előírt időn belül - nyilatkozhassanak. A Pp. 163. § (1) bekezdése szerint a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. A (2) bekezdés szerint a bíróság az ellenfél beismerése, mindkét fél egyező vagy az egyik félnek az ellenfél által bírói felhívás ellenére kétségbe nem vont előadása folytán valónak fogadhat el tényeket, ha azok tekintetében kételye nem merül fel. A (3) bekezdés szerint a bíróság az általa köztudomásúnak ismert tényeket valónak fogadhatja el. Ugyanez áll azokra a tényekre is, amelyekről a bíróságnak hivatalos tudomása van. Ezeket a tényeket a bíróság akkor is figyelembe veszi, ha azokat a felek nem hozták fel, köteles azonban a feleket e tényekre a tárgyaláson figyelmeztetni. A 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. A Pp. 136/B. § (1) bekezdése értelmében, ha a folytatólagos tárgyalást a felek bármelyike mulasztja el, a bíróság a tárgyalást a jelenlévő ellenfél, illetőleg a távollévő felperes megelőzőleg előterjesztett kérelmére tartja meg, de új határnapot is kitűzhet. A (2) bekezdés szerint, ha a bíróság a tárgyalást megtartja, a mulasztó felet a megjelent fél olyan kérelmeiről, tényállításairól és bizonyítási indítványairól, amelyet vele még nem közöltek, a tárgyalási jegyzőkönyv másolatának vagy az ellenfél által közölt előkészítő iratnak a megküldésével értesítheti és felhívhatja arra, hogy azokra észrevételeit előkészítő iratban, egyébként pedig a következő tárgyaláson szóban tegye meg. Ebben az esetben a bíróság a tárgyalás folytatására új határnapot tűz ki.

A Kúria szerint a jelen esetben az volt megállapítható, hogy a folytatólagos tárgyalást az alperesi képviselő mulasztása ellenére az elsőfokú bíróság jogszerűen megtarthatta, a külföldről a tárgyalásra érkezett felperes személyes meghallgatása teljes mértékben okszerű döntés volt. Ugyanakkor hibázott az elsőfokú bíróság, amikor a tárgyalásról készült jegyzőkönyvet, illetve a felperes által csatolt bizonyítékokat nem kézbesítette az alperesi képviselő részére a tárgyalás elhalasztása mellett. Ugyanakkor a Kúria álláspontja szerint ez nem hatott ki a továbbiakban részletezendők szerint az ügy érdemi elbírálására, így hatályon kívül helyezés alapjaként nem szolgálhat.

Az ügy érdemében ugyanis a Kúria álláspontja szerint úgy a jogalap fennállása, mint a nem vagyoni kártérítés összegszerűsége, mind pedig a perköltség nagysága tekintetében helytállóan döntött az elsőfokú bíróság és a jogerős ítélet is. A kifogásolt kitétel valóságtartalmának bizonyítása ugyanis valóban az alperesek kötelezettsége lett volna, erre azonban még csak indítványt sem terjesztettek elő. Helytállóan mérlegelte a jogerős ítélet azt, hogy a kifogásolt kitétel nemcsak ténybelileg valótlan, hanem

egyben sértő tartalmat is hordoz, hiszen azt az állítást fogalmazta meg, hogy a felperes nagy nyilvánosság előtt gyakorlatilag fizikai erőszak alkalmazására hívott volna fel a felperessel szemben, ami nyilvánvalóan a politikai nézeteltérések rendezésének nem társadalmilag elfogadott módja. Nem volt vitatható az sem, hogy az I.r. alperes részéről (aki a II.r. alperes képviselőjében járt el) tényállítás, nem pedig véleménynyilvánítás történt. Ilyen körülmények között a jogsértést az alperesek terhére helytállóan állapította meg a jogerős ítélet.

A jelen esetben a felperes érdeemben egyetlen jogkövetkezmény alkalmazását kérte a jogsértés megállapításán túl, nem vagyoni kártérítés iránti igényt terjesztett elő [Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pont]. Ennek értelmében a nem vagyoni kártérítés [Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdés] személyiségi jogsértés egyik lehetséges szankciója. Az Alkotmánybíróság 34/1992. (VI. 1.) AB számú határozatának indokolása értelmében a nem vagyoni kártérítés megítélését személyiségi jogsértés megállapítása önmagában megalapozza, a mérték meghatározása pedig kizárólag a bírói mérlegelés körébe tartozik. A határozat nyomán kialakult bírói gyakorlat értelmében, miután kártérítésről van szó, nem lehet eltekinteni a kártérítés általános szabályainak alkalmazásától sem. A személyiségi jogi jogsértés nem vagyoni kártérítés jogalapját képezi, ugyanakkor megítéléséhez szükséges az is, hogy a megállapított jogsértéssel okozati összefüggésben a jogosultnál olyan kár, hátrány keletkezzen, amely csak nem vagyoni kártérítéssel kompenzálható. A hátrány bekövetkezését a felperes köteles bizonyítani. Az újabb bírói gyakorlat értelmében ugyanakkor a Pp. 163. § (3) bekezdése alapján a bíróság a nem vagyoni kártérítés megítélhetősége körében köztudomású tényként értékelhet bizonyos körülményeket, különös tekintettel az elhangzottak tartalmára. A Pp. 206. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a peres felek előadása és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A (2) bekezdés értelmében a bíróság azt is a per adataival egybevetett mérlegelés alapján, meggyőződése szerint ítéli meg, hogy milyen jelentőséget kell tulajdonítani annak, ha a személyes megjelenésre idézett fél nem jelent meg, vagy a fél vagy képviselője valamely felhívásnak nem tett eleget, a hozzá intézett kérdésre nem felelt vagy kijelentette, hogy valamely tény valóságáról nincs tudomása vagy arra nem emlékszik. A Kúria álláspontja szerint nem helytálló a II.r. alperes azon jogi érvelése, hogy a felperes személyes előadása ebben a körben ne lenne bizonyítékként értékelhető, figyelemmel arra is, hogy annak valóságtartalmát az alperesek érdeemben nem tudták megkérdőjelezni. Helytállóan értékelték az eljáró bíróságok azt, hogy a per tárgyát képező, kifejezetten otromba, erőszakos cselekvésre felhívó kijelentés megtételének valótlansága mellett annak a felperesnek

való tulajdonítása igenis alkalmas arra, hogy a felperes személyét illetően a közvélemény előtt a felperest kedvezőtlen színben tüntesse fel. A közvélemény formálásával hivatásszerűen foglalkozó I.r. alperesnek, úgyis mint a II.r. alperes képviselőjének meg kell győződnie arról, hogy az általa állítottak ténylegesen megtörténtek. Álláspontját felelősséggel kell közölnie és annak valóságtartalmát bizonyítani kell tudnia. Ennek hiányában a valótlan állításért a felelősséget viselnie kell mindkét alperesnek. A Kúria szerint tehát a kereset jogalapját illetően a jogerős ítélet helytálló döntést hozott.

A per adataival egybevetett mérlegelés alapján az is megállapítható volt, hogy a jogkövetkezményként megítélt nem vagyoni kártérítésösszagszerúsége nem volt eltúlzott. A felperes meg nem cáfolt személyes előadása szerint a sérelmes előadást tartalmazó adást maga is látta, azon mélyen felháborodott, magyarázkodásra kényszerült, munkáltatójának vezetése kérdőre vonta az elhangzottak miatt. Ezek olyan előadások voltak, amelyek cáfolatára az alpereseknek a tárgyalás elhalasztása esetén sem lett volna lehetőségük. A felperes ezen személyes előadása egyébként pedig életszerű volt. Az állandó bírói gyakorlat értelmében azösszagszerúség meghatározásánál figyelembe kell venni a jogsértés tárgyi súlyát, a tényleges következményeket, illetve azösszagszerúség tekintetében kialakult bírói gyakorlatot. A jogsértés tárgyi súlya nem volt ugyan kiemelkedő, de nem volt jelentéktelennek sem tekinthető. A korábbiak szerint a felperes által hátrányként megjelölt körülmények mindenben megfeleltek a logika szabályainak, életszerűnek voltak tekinthetőek. A felperes által megjelölt 600.000 forintos összeg a bírói gyakorlat ismeretében sem volt eltúlzottnak tekinthető. Mindezekre figyelemmel a jogerős ítélet a nem vagyoni kártérítésösszagszerúségét jogsértés nélkül határozta meg.

A II.r. alperes külön kifogásolta a perköltség címén megállapított összeget. A Kúria szerint a 180.000 forintos elsőfokú ügyvédi munkadíj nem volt eltúlzottnak tekinthető, figyelemmel arra, hogy a megállapítható munkadíjakról szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet lehetőséget biztosít arra, hogy az ügyfél és jogi képviselője a munkadíj nagyságában a pertárgy értékéhez igazodó munkadíjat állapítson meg. A 30%-os összeg kikötése a gyakorlat ismeretében nem tekinthető eltúlzottnak, a 180.000 forint pedig a megítélt 600.000 forintos nem vagyoni kártérítésnek pontosan a 30%-a.

A Pp. 75. § (1) bekezdése értelmében perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon merült fel. A II.r. alperes ebben a körben kifejezetten vitatta a felperes személyes megjelenésének szükségességét és az azzal járó költségeket. A Kúria szerint az

eljáró bíróságok teljes mértékben helytállóan értékelték azt, hogy a hátrányok bizonyítása körében szükséges volt a felperes személyes nyilatkoztatása, ezáltal megjelenése. Az pedig meg nem cáfolta felperesi előadását, hogy a felperes életvitelszerűen ..ben él és dolgozik, így a tárgyaláson való megjelenése szükségszerűen utazással járt. A Kúria szerint az utazási költségek felszámításánál a felperes nem sértette meg a jóhiszeműség követelményeit, kiadásait pedig tételesen igazolta. Nem minősül „luxuskiadásnak”, ha valaki a repülőteret taxi igénybevételével közelíti meg. A felperes által választott repülőjárat költségei sem tekinthetők semmiképpen eltúlzottnak. Ebben a körben a Kúria eljáró tanácsának hivatalos tudomása van a .. és .. közötti repülőjáratok költségeit illetően, a II.r. alperesnek semmilyen ténnyel, okirattal nem bizonyított előadása a 4.000 - 5.000 forintos repülőjegy költség lehetőségéről semmiképpen sem tekinthető megalapozottnak. A felperes által megjelenési költségként érvényesített 232 euró (132 euró repülőjegy, 2 x 50 euró a taxiköltség) semmiképpen sem volt eltúlzottnak tekinthető, ezért azt az elsőfokú bíróság megalapozottan ítélte meg a felperes javára, a jogerős ítélet pedig ugyancsak megalapozottan hagyta helyben az elsőfokú bíróság határozatát. Közlekedési költség címén tehát összesen 70.000 forintban állapította meg a jogerős ítélet a felperes perköltségét, a megfelelő euró-forint árfolyam alkalmazása mellett.

Mindezekre figyelemmel a Kúria az érdeemben helytálló jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A nem vagyoni kártérítés megítélésének egyetemlegességére vonatkozó rendelkezést a II.r. alperes külön nem támadta, ezért azzal a Kúria nem foglalkozhatott. A pereszes II.r. alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a perköltség megfizetésére a felperesi képviselő javára, amelynek összege a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján került megállapításra. A II.r. alperes személyes illetékmentességére figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 50. § (1) bekezdése alapján megállapított mértékű felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. november 4.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád
s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hitelével:

AM

írnok